

Pitäisikö jonkin muuttua ja jos, niin minkä ja miksi?

Vuoden vaihtuessa seisomme rajavyöhykkeellä uuden ja vanhan välissä. Silloin katse kääntyy luontevasti aiempaan ja toisaalta tulevaan – kysymyksiin siitä, miten meillä meni, mitä olisi syytä ottaa opiksi, mitä on syytä säilyttää ja mitä muuttaa?

Kasvatuksella on pitkä historia, ja sillä on myös vankka asema kotimaisten tiedelehtien joukossa. Se on ainoa JUFO 2 -tasolle luokiteltu kotimainen, suomenkielinen kasvatusalan tiedelehti. Ihmisiällä mitattuna lehti on vahvasti keski-ikäinen ja elää ikäkautta nuoruuden sekä vanhuuden välissä. Lehti on vakiinnuttanut asemansa johtavana kotimaisena kasvatusalan julkaisuna, ja monet sen toimintatavoista ovat hioutuneet vuosien saatossa. Kasvatus on Suomen Kasvatustieteellisen seuran julkaisu, jota myös Koulutuksen tutkimuslaitos resursoi osana sille asetettua tehtävää edistää alan kotimaista tieteellistä julkaisemista. Lehden lähtökohdat ovat näin ollen hyvät.

Kuitenkin Kasvatus-lehden olemassaolon perustan muodostavat suomalaiset kasvatus-tieteilijät: Te, jotka luette, kirjoitate ja toimitte lehteen julkaistavaksi lähetettyjen tieteellisten käsikirjoitusten arvioitsijoina. Lehden elinvoimaisuuden kannalta on ensiarvoisen tärkeää, että kasvatustieteenalan tutkijat laaja-alaisesti kokevat lehden omakseen ja että lehti saa julkaistavakseen korkeatasoisia tieteellisiä käsikirjoituksia ajankohtaisista alan tutkimuksen teemoista. Ei ole itsestään selvää, että tutkija valitsee kansainvälisen tiedejulkaisun sijaan julkaisufoorumiksiin Kasvatuksen. Se edellyttää lehdeltä ajankohtaisen ja kiinnostavan sisällön ohella tahtoa ja taitoa sujuvoittaa julkaisuprosessia. Ennen kaikkea laadukasta ja nopeaa arviointi- ja päätöksentekosykliä.

Ryhdyimme toimeen julkaisuprosessin edistämiseksi jo viime vuoden puolella. Otimme toimituksessa käyttöön viikkopalaverit, joissa käydään viikoittain läpi lehteen lähetetyt käsikirjoitukset. Päätoimittajat lähestyvät arvioitsijoita henkilökohtaisesti, ja toimitusneuvoston jäsenet osallistuvat käsikirjoitusten arviointiin sekä arvioitsijoiden rekrytointiin. Selkeytimme julkaisuprosessin vaiheita, ja seuraamme julkaisuajkojen kehittymistä. Toimituksen henkilövaihdoksista huolimatta pientä parannusta on jo nyt nähtävissä toimintatapojen muuttamisen seurauksena, sillä artikkelien viive arviointiin lähettämässä on lyhentynyt. Parannettavaa on kuitenkin vielä reippaasti. Tarvitsemme julkaisuprosessin sujuvoittamiseksi myös teidän apunne, eli että työtilanteen salliessa vastaatte myöntävästi pyyntöön ottaa käsikirjoitus arvioitavak-senne.

Viime vuonna lehti teki historiallisen hyppäyksen digiloikassa ja astui askeleen eteenpäin avoimuudessa. Ensimmäinen Kasvatuksen elektroninen numero ilmestyi toukokuussa 2021. Vuoden embargon jälkeen lehden numerot ovat vapaasti kaikkien luettavissa Journal.fi:n kaut-

ta (<https://journal.fi/kasvatus>). Näistä ensimmäinen avautuu näin ollen toukokuussa 2022. Journal.fi-alustalla on myös mahdollista seurata lehtemme lukijoiden kiinnostuksen kohteita reaaliaikaisesti, eli mitä artikkeleita ladataan ja luetaan eniten. Tämä mahdollistaa osaltaan aiempaa paremman Kasvatuksen lukijakunnan kiinnostuksen kohteiden huomioimisen lehden kehittämisessäkin. Avoimuus laventaa toivottavasti edelleen lehden lukijakuntaa. Tavoitteena on ottaa käyttöön asteittain syksystä 2022 alkaen myös Journal.fi-alustan sähköinen käsikirjoitusten lähettämisenjärjestelmä, jonka toivomme selkeyttävän ja helpottavan kirjoittajien ja arvioitsijoiden työtä.

Kasvatuksessa on aloittanut tammikuusta 2022 lähtien uusi päätoimittaja, dosentti Rauno Huttunen Turun yliopistosta. Hänen tutkimusprofiilistaan voitte lukea tarkemmin pääkirjoituksen lopussa olevasta esittelystä. Työskentelemme työparina lehden päätoimittajina. Kaksi päätoimittajaa on merkittävä resurssi lehden toiminnan kehittämisessä. Toivomme saavamme myös paljon aikaa.

Kasvatus pyrkii lähelle tutkijoiden arkea sekä nostamaan kasvatustieteellistä tutkimusta ja tutkijoiden työtä esille. Lehden uusia avauksia tällä saralla ovat Tutkijalta suoraan kuultua -henkilöhaastattelut, tutkijoilta pyydettävät puheenvuorot ja lyhyet kirjoitukset ajankohtaisista aiheista sekä Kasvatustieteellisen seuran vuoden nuoren väitelleen tutkijan artikkelipalkinnon saajan kutsuminen kirjoittamaan lehteen pääkirjoitus.

Kasvatus-lehti on keski-ässä muttei jämähtänyt. Lehden perusta on vakaa ja mahdollistaa aktiivisen kehittämistyön. Paljon on tehty ja opittu, ja paljon on vielä kehitettävää. Otamme erittäin mielellämme lukijoiltamme palautetta ja ehdotuksia vastaan lehden kehittämiseksi.

Iloa ja inspiraatiota Kasvatuksen lukijoille vuoteen 2022 toivottaen

Kirsi Pyhältö ja Rauno Huttunen

Esittelyssä Rauno Huttunen

Olen toisena päätoimittajana otettu saamastani kunniaa toimia Suomen arvostetuimmassa kasvatuksen alan tiedejulkaisussa. Valmistuin vuonna 1993 Jyväskylän yliopistosta tekemällä yhteisgradun filosofiaan ja sosiologiaan. Vuonna 1995 pääsin Suomen Akatemian rahoittamaan filosofian tutkijakouluun tekemään väitöskirjaa indoktrinaatiosta ja koulutuksen ideologisesta luonteesta. Olen väittänyt filosofiasta (YTT) vuonna 2009 ja kasvatussosiologiasta (KT) vuonna 2009. Olen myös kasvatusfilosofian dosentti (Jyväskylän yliopisto 2004). Nykyisin työskentelen Turun yliopiston kasvatustieteiden laitoksella. Asun kuitenkin Jyväskylässä, joka on ollut koti-kaupunkini vuodesta 1986 lähtien.

Tutkimukselliseen ydinosaamiseen kuuluu kasvatustieteiden filosofia, yhteiskuntafilosofia, ympäristöfilosofia, (kasvatuksen)etiikka, teoreettinen kasvatussosiologia, tieteenfilosofia ja kriittinen pedagogiikka. Kuulun kansainväliseen tutkimusryhmään nimeltä *Pedagogy, Education, Praxis* (PEP), jonka perustaja on Stephen Kemmis. Merkittävimpinä tieteellisinä julkaisuina pidän *On the problem of quality in narratives of action research* -yhteisartikkelia (viitattu 300 kertaa) sekä yhteisartikkelia filosofi Jürgen Habermasin 90-vuotisjuhlakirjaan (*Habermas global, Suhrkamp* 2019).

Pidän tärkeänä sitä, että lehden arvostus säilyy korkeana. Tämä edellyttää lehden kehittämistä sekä sitä, että se toimii suunnannäyttäjänä kasvatustieteellisessä keskustelussa. Lehden pääjulkaisun paino on ja tulee jatkossakin olla empiirisessä tutkimuksessa. Kasvatustieteelli-

nen empiirinen tutkimus tarvitsee taakseen myös teoreettista (kasvatuspsykologista, kasvatussosiologista, kasvatustieteellistä ynnä muuta teoriaa) ja metodologista tutkimusta. Kasvatustieteologiaa on lehdessä ollut aika hyvin, mutta enemmänkin sitä voisi olla. Suomalaisen kasvatustieteologian kenttä on nimittäin paljon laajempi kuin mitä tulee ilmi Kasvatus-lehdessä. Tämä sama koskee myös suomalaisen kasvatuspsykologian ja kasvatussosiologian teoriaa. Niin ikään kasvatustieteologian ja kasvatustieteellisen (ihmistieteellisen) tutkimuksen metodologisista artikkeleista on puutetta. Meillä on korkean tason osaamista näiltä aloilta, mutta se ei juuri näy Kasvatus-lehdessä.

Kasvatustieteessä tarvitaan siis teoriaa, metodologiaa ja empiriaa. Kasvatus-lehti haluaa olla koti näille kaikille.